

"33:-залог"

52

1 СЕНТЯБРЯ-ДЕНЬ ЗНАНИЙ

Куда Київ-47
проспект Те-
ремози, 50.

Кому Редакція
"Сільські вісті"

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
315919

Полтавська об
Хвостівський р-н
с. Хвоцівка
Плущенко Д. Д.

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Добрий день!

Для меморіальної книги
„33: - голод” (здається так наз.)
включаю матеріал про помер-
лих від голоду по Хвоцивсь-
кій сільській раді у 1933 р.

Матеріал ми збрали літом
1988р і здали до районної газети
для опублікування.

В тому же номері газети

опубликували матеріал про
дано сіл і хуторів поміщицької
Торговелькобазарської волості і
і тепер, сіл ^{хороших} і ^{улиць} ~~хороших~~ ~~улиць~~
В. Козурі.

Набути, цей матеріал вале
пригодиться? Тимій, вище

24.12.88.

Дру-

Курченко Дмитро Демидович

НЕ ОБІЙШОВ голод 1933 року і села та хутори колишньої Хвоцької сільської Ради. Кістява рука смерті багато забрала ні в чому не винних людей. Брала п'ять: трударів, людей літніх, не минала і дітей, які лише починали розуміти щастя і горе в житті.

Даних про кількість померлих людей по цій сільській Раді ніде немає, а треба, щоб були. І це наш обов'язок, щоб наступні покоління знали правдиву історію своїх предків з часів тиранії, запровадженої Сталіним-деспотом.

Автори цієї кореспонденції домовились: нехай хоч і через 55 років порухавати і опублікувати кількість померлих від голоду в трагічні місяці 1933 року у Хвоцькій, Петраківці, Олімпіадівці, які входили тоді до складу Хвоцької сільської Ради.

У кожному населеному пункті ми відвідали по кілька родин старожилів. Вони нам і допомогли відтворити в пам'яті прізвища голів господарств, які мешкали в 1933 році, пригадали разом, скільки і хто помер від голоду в тій чи іншій родині. У цьому нам активно і кваліфіковано допомогли облікувати і скласти списки, більш-менш точно, жертв голоду Михайло Іванович Комар, Уляна Федорівна Школа, Михайло Трохимович Писецький, Григорій Іванович Покоєнко, Наталія Дем'янівна Шабала та інші.

За нашими спільними підрахунками маємо таку сумну статистику: у Хвоцькій померло від голоду 111 осіб, у Петраківці — 26, в Олім-

п'ядівці—2 особи, а разом по сільській Раді—139 чоловік, (можливо, є відхилення в той чи інший бік на 2—5 осіб).

По сільраді в кількох родинах померли всі члени сім'ї. Це у Прокопа Тютюнника (6 осіб), троє в Івана Платоновича Богатиренка, стільки ж в Юхима Гузиченка

Чому трапилася така жахлива людська трагедія?

По-перше, 1933 рокові передували, можна сказати, штормові роки кількарізних хлібозаготівельних кампаній. Викачували хліб і в колгоспників, і в одноосібників, Спеціальні, так звані «буксирні бригади», забирали у комо-

відвернути наступаюче лихо при ситуації, яка склалася на Хорольщині, і в цілому по країні в першій половині 1933 року? Так, можна. Один з авторів цієї кореспонденції, А. Г. Комар, на початку 1933 року бачив у складських приміщеннях біля залізничної станції Хорол великі запаси зерна і, на превеликий жаль, недалеко від складів бачив немічних пухлих і мертвих людей. А зараз, в часи гласності і демократизації, із засобів масової інформації нам стало відомо, що в країні було достатньо хлібних запасів, з яких частини б вистачило, щоб врятувати голодуючих від смерті. Але цього не було зроблено...

За вказівкою «великого вождя і керманіча» мільйони центнерів хліба, примусово вилученого у колективних і одноосібних господарствах, вивозили за кордон. Сталіну, бачте, була потрібна валюта, а не голодуючі, на ходу вмираючі люди на Україні, Кубані, в Казахстані... На таку акцію, без будь-якого каяття, може піти людина бездушна, людина-тиран!

У Сталіна-могиляника виявилася дуже простою бухгалтерія: мільйони центнерів хліба пароплавами і поїздами вивозили за кордон і мільйони наших людей грабарками вивозили на цвинтарі до ям-могил...

А. КОМАР,
голова хвоцького колгоспу
«Паризька комунa»
в 1933 році;

Д. ГЛУЩЕНКО,
вчитель-пенсіонер
Хвоцької восьмирічної школи, ветеран
Великої Вітчизняної війни.

Сторінки історії: біль душі

Голод тридцять третього

та інших. У багатьох родинах не стало по 2—5 осіб. У той час майже всі люди були пухлі або худі.

Врятував життя багатьом десяткам, а можливо і кільком сотням жителів Хвоцької, Петраківки і Олімпіадівки директор Хвоцької торфорозробки Арон Лазаревич Затуренський. Він багатьох людей влаштував на роботу на торфорозробці, організував щоденне дворазове харчування для працюючих на підприємстві і для членів їх сімей. Для колгоспу позичково відпустив 2 тонни борошна, з якого для голодуючих в останні, найтяжчі дні перед жнивнами варили баланду (так називали страву люди), яка багатьом односельцям дала можливість вижити.

А. Л. Затуренський у тридцять роки був репресований і загинув.

рах, сім'ях під мітлу все, що звалось хлібним зерном і зерном бобових культур, знаходили (за допомогою ломів і лопат) і забирали все із схованок, до яких люди були змушені вдаватися, щоб про «чорний» день була якась зернина. Мало в кого вона залишилась, бо в більшості випадків «буксирні бригади» думали тупо, а діяли сліпо при виконанні антизакозних розпоряджень (іноді бездумних).

По-друге, з урожаю 1932-го року колгоспникам на трудодні нічого не дали, а з присадибних ділянок люди зібрали низький урожай картоплі, буряків, кукурудзи і різних овочевих культур.

Отже, селяни вступали у зиму 1932—33 року з малими запасами продуктів.

Безвідворотно наближався голод...

Чи можна було зупинити,

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Колгоспна ПРАВДА

ОРГАН ХОРОЛЬСЬКОГО РАЙКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ
І РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У райкомі Компартії України

Бюро райкому Компартії України на засіданні, яке відбулося 14 грудня, розглянуло питання про роботу партному колгоспу імені Ватутіна по підвищенню соціальної активності трудящих у вирішенні завдань перебудови.

Як відмічалось на засіданні, партком прагне перебудувати стиль і методи своєї роботи, посилювати партійно-політичне забезпечення виконання поставлених перед господарством завдань, Колгосп справився з виконанням трирічних планів продажу державі всіх видів сільськогосподарської продукції, крім цукрових буряків.

Разом з тим бюро звернуло увагу те, що доморінного перелому в своїй роботі партному добитися ще не вдалося. Активність комуністів у діяльності партійної організації залишається низькою. Збори проходять при низькій явці, в їх роботі рідко беруть участь безпартійні. Не здійснюється належного контролю за виконанням рішень, які приймаються. Звіти комуністів нерідко формальні. При оцінці їх роботи рідко враховується громадська активність. Окремі з них зловживають спиртними напоями. Не на належному рівні працюють цехові партійні організації та партгрупи.

Партком слабо впливає на перебудову економічних відносин у господарстві, впровадження досягнень науково-технічного прогресу та передового досвіду, вдосконалення колективного підприємства. Порівняно з 1985 роком фондоозброєність у колгоспі зросла на 20 процентів, енергоозброєність — на 23, а продуктивність праці лише на 15 процентів. За інтенсивністю ведення виробництва, а також за рівнем матеріальних затрат на 100 карбованців валової продукції в минулому році колгосп імені Ватутіна займає останнє місце серед господарств ра-

Рядові перебудови

